

Uitspraak 201505452/1/A4

Datum van uitspraak: woensdag 24 februari 2016

Tegen: het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden

Proceduresoort: Hoger beroep

Rechtsgebied: Algemene kamer - Hoger Beroep - Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

ECLI: **ECLI:NL:RVS:2016:482**

201505452/1/A4.

Datum uitspraak: 24 februari 2016

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank Oost-Brabant van 3 juni 2015 in zaken nrs. 14/4554 en 14/4559 in het geding tussen:

[wederpartij A], wonend te [woonplaats],

[wederpartij B], wonend te Hooge Mierde, gemeente Reusel-De Mierden,

en

het college.

Procesverloop

Bij besluit van 12 juni 2014 heeft het college een aanvraag van [wederpartij A] om een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, c en e, en artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: de Wabo) voor het realiseren van een vleesvarkensbedrijf aan de [locatie 1] te Hulsel, buiten behandeling gelaten.

Bij afzonderlijk besluit van 12 juni 2014 heeft het college een aanvraag van [wederpartij B] om een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, c en e, en artikel 2.2, eerste lid, aanhef en onder d, van de Wabo voor het realiseren van een vleesvarkensbedrijf aan de [locatie 2] te Hulsel, buiten behandeling gelaten.

Bij afzonderlijke besluiten van 19 november 2014 heeft het college de daartegen door [wederpartij A] en [wederpartij B] gemaakte bezwaren ongegrond verklaard.

Bij uitspraak van 3 juni 2015 heeft de rechtbank de daartegen door [wederpartij A] en [wederpartij B] ingestelde beroepen gegrond verklaard, de besluiten van 19 november 2014 vernietigd, de besluiten van 12 juni 2014 herroepen, bepaald dat deze uitspraak in de plaats treedt van de vernietigde besluiten en bepaald dat het college binnen zes maanden na de dag van verzending van de uitspraak besluiten dient te nemen op de aanvragen om omgevingsvergunning. Deze uitspraak is aangehecht.

Hiertegen heeft het college hoger beroep ingesteld.

[wederpartij A] en [wederpartij B] hebben een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 14 december 2015, waar het college, vertegenwoordigd door mr. C.J. IJdema, advocaat te Middelburg, en door N. Ansems, [wederpartij A], bijgestaan door mr. J. van Groningen, advocaat te Middelharnis, en [wederpartij B], vertegenwoordigd door mr. J. van Groningen, zijn verschenen. Voorts is ter zitting de stichting Stichting Groen Kempenland, vertegenwoordigd door R.M.G. van Disseldorp en A.J.C. Vermeulen, verschenen.

Overwegingen

1. De aanvragen om omgevingsvergunning, gedaan in het kader van twee voorgenomen bedrijfsverplaatsingen, hebben elk betrekking op een varkensbedrijf met een stal met daarin 2.999 vleesvarkens. Dit aantal zit onder de in categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage opgenomen drempelwaarde voor de m.e.r.-plicht (meer dan 3.000 stuks mestvarkens), maar boven de in categorie 14 van onderdeel D van die bijlage opgenomen drempelwaarde voor de m.e.r.-beoordelingsplicht (meer dan 2.000 stuks mestvarkens). Bij besluiten van 26 augustus 2008 en 13 oktober 2008 heeft het college een m.e.r.-beoordeling gemaakt en beslist dat geen milieueffectrapport gemaakt hoeft te worden.

Bij de besluiten van 12 juni 2014 heeft het college de aanvragen alsnog met toepassing van artikel 7.28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wet milieubeheer buiten behandeling gelaten, omdat bij het indienen van de aanvragen geen milieueffectrapport is overgelegd. Het college heeft hieraan ten grondslag gelegd dat voor beide varkensbedrijven geldt dat sprake is van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit als bedoeld in onderdeel A van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage, zodat de drempelwaarde van meer dan 3.000 varkens in categorie 14 van onderdeel C van die bijlage wordt overschreden. De rechtbank heeft in de aangevallen uitspraak geoordeeld dat geen sprake is van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding tot meer dan 3.000 varkens.

2. Het college betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat geen sprake is van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding tot meer dan 3.000 varkens. Volgens het college blijkt uit uitlatingen van (de gemachtigde van) [wederpartij A] en [wederpartij B] in onder meer e-mails van 3 september, 19 september en 7 oktober 2013 en tijdens een overleg op 5 februari 2013 dat plannen bestaan om uit te breiden tot meer dan 3.000 varkens. Voor zover de rechtbank heeft overwogen dat de in de gemeentelijke geurverordening opgenomen geurnormen in de weg staan aan een dergelijke uitbreiding, miskent de rechtbank volgens het college dat te verwachten valt dat binnen afzienbare tijd - binnen 5, maar in ieder geval 10 jaar - technieken beschikbaar zullen zijn om de geuremissie verder te reduceren. Het college stelt verder dat het op termijn niet mogelijk is een veehouderij met maximaal 3.000 varkens economisch rendabel te exploiteren, zodat ook om bedrijfseconomische redenen sprake is van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare ontwikkeling naar een veehouderij met meer dan dat aantal varkens.

2.1. In onderdeel A, onder 2, van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage is bepaald dat in deze bijlage onder 'capaciteit' mede wordt verstaan: een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van de capaciteit.

In categorie 14 van onderdeel C van de bijlage is als activiteit onder meer aangewezen de oprichting van een inrichting bestemd voor het fokken, mesten of houden van varkens, in gevallen waarin de activiteit betrekking heeft op meer dan 3.000 stuks mestvarkens.

2.2. De Afdeling stelt vast dat in categorie 14 van onderdeel C van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage het begrip 'capaciteit' niet wordt gehanteerd, zodat de door het college aangehaalde definitie van dit begrip in onderdeel A, onder 2, van de bijlage in zoverre niet relevant is (vergelijk de uitspraak van de Afdeling van 10 december 2014 in zaak nr. 201404297/1/A4).

Daargelaten of, gelet op het voorgaande, bij de toepassing van categorie 14 van onderdeel C van de bijlage rekening kan worden gehouden met een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding van het aantal varkens, heeft de rechtbank terecht geconcludeerd dat van een zodanige uitbreiding geen sprake is. Uit de door het college genoemde uitlatingen blijkt slechts in algemene zin dat met de thans ingediende aanvragen geen eindsituatie is beoogd en dat [wederpartij A] en [wederpartij B] de mogelijkheid willen openhouden om in de toekomst uit te breiden, waarbij in de e-mail van 19 september 2013 overigens is opgemerkt dat voor de komende 5 tot 7 jaar geen plannen voor uitbreiding bestaan. Van een daadwerkelijk plan om uit te breiden - met concrete aantallen dieren en concrete aanpassingen aan de bedrijfsvoering - is niet gebleken. Dat, zoals het college stelt, elke toekomstige uitbreiding van het aantal varkens zal leiden tot een aantal van meer dan 3.000, maakt niet dat daarom kan worden uitgegaan van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding.

Of de gemeentelijke geurverordening al dan niet in de weg staat aan een uitbreiding van het aantal varkens, doet in dit verband niet ter zake. Ook als er in zoverre nog uitbreidingsmogelijkheden zouden zijn, is het enkele bestaan daarvan niet voldoende om uit te gaan van een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding. Ditzelfde geldt voor de vraag of een veehouderij met maximaal 3.000 varkens op termijn economisch rendabel is. Ook als dat niet zo zou zijn, hetgeen het college overigens niet aannemelijk heeft gemaakt, kan dat niet leiden tot het oordeel dat op grond daarvan een redelijkerwijs binnen afzienbare tijd voorzienbare uitbreiding moet worden aangenomen.

Het betoog faalt.

3. Het hoger beroep is ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

4. Het college dient op na te melden wijze te worden veroordeeld tot vergoeding van bij [wederpartij A] en [wederpartij B] in verband met de behandeling van het hoger beroep van het college opgekomen proceskosten. Nu [wederpartij A] en [wederpartij B] in hoger beroep zijn bijgestaan door dezelfde rechtsbijstandverlener, wordt aan elk van hen de helft toegekend van de vergoeding voor door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

I. bevestigt de aangevallen uitspraak;

II. veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden tot vergoeding van bij [wederpartij A] in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 496,00 (zegge: vierhonderdzesennegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

veroordeelt het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden tot vergoeding van bij [wederpartij B] in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 496,00 (zegge: vierhonderdzesennegentig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand;

III. bepaalt dat van het college van burgemeester en wethouders van Reusel-De Mierden een griffierecht van € 497,00 (zegge: vierhonderdzevenennegentig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. J.A.W. Scholten-Hinloopen, voorzitter, en mr. W. Sorgdrager en mr. G.T.J.M. Jurgens, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.P.J.M. van Grinsven, griffier.

w.g. Scholten-Hinloopen w.g. Van Grinsven
voorzitter griffier

Uitgesproken in het openbaar op 24 februari 2016

462.